

श्रीष(स्त)स्य लि० उषस्तेरिदम् अण् षञ् वा । उषस्तिचरि-
तात्मके का० उ० ब्राह्मणकाण्डभेदे । तच्च “उषस्तिर्हवा-
कायणः” इत्यादि तत्त्वत् ब्राह्मण “श्रीषस्ते(र्ये)
काण्डे ऽविद्वानपि आत्विज्यदर्शनात्” का० उ० भा० ।

श्रीषसिक् लि० उषसा चरति ठक् टिलोपः । १ उषसाचारि-
चि । उषसि भवः काढाट्ठञ्” पा० ठञ् । २ उषसिभवे च ।

श्रीषिक लि० उषा उषसि भवः ठञ् । उषाभवे स्त्रियां ङीप्

श्रीष्ट्र न० उष्ट्रसेदम् अण् । उष्ट्रदुग्धादौ । “श्रीष्ट्रं दुग्धं
लघु खादु लघुणं दीपनं तथा । कमिकृठकफानाहयोयो
दरहरं सरम्” भावप्र० । “अनिर्हृयायाः गोः क्षीर-
मौष्ट्रसैकशफं तथेति” मनुः उष्ट्रशब्दे विवृतिः ।

श्रीष्ट्रक न० उष्ट्राणां समूहः गोत्रोन्मोद्रेत्यादिना बुज् ।
उष्ट्रसमूहे । उष्ट्रस्य विकारोऽजयमोवा बुज् । २ उष्ट्र-
विकारे ऽतद्वयवे च लि० ।

श्रीष्ट्रय न० उष्ट्रयस्येदम् “पलपूर्वादञ्” पा० रषादित्य-
हृत्तौ अञ् । उष्ट्रवाह्यरघसम्बन्धिनि ।

श्रीष्टायण पुंस्त्री उष्ट्रस्यापत्तम् वा० फक् । उष्ट्रापत्ये ततः
चतुरर्थ्याम् अरोहणादि० बुज् । श्रीष्टायणक तत्त्वन्नि-
लददेशादौ लि० ।

श्रीष्ट्रिक लि० उष्ट्रे भवः ठक् । उष्ट्रभवे दध्यादौ “विपाके
कटु सचारं गुरु मेद्यौष्ट्रिकं दधि” सुश्रुतः ।

श्रीष्ट लि० श्रीष्ट श्रीष्टाकारोऽस्यस्य प्रज्ञा० अण् । श्रीष्टा-
कारकाठायययुक्ते आश्विनपक्षपक्षे , “श्रीष्टमाश्विनम्”
कात्या० ८, २, ७, “श्रीष्टायययुक्तमाश्विनपक्षपालम्” कर्कः
“तद्दिदेवतश्रीष्टमाश्विनपालम्” यत० ब्रा० ४, १, ५, १८ ।

श्रीष्ट्र लि० श्रीष्टे भवः यत् स्त्राष्टे अण् । श्रीष्टभवे उषस्ते
पवर्गवोः “श्रीष्टजावुप्” इति शिञोक्ते सयोजकत्वात्

श्रीणिज न० उषिण्ज+प्रज्ञा० स्त्रार्थेऽण् । उषिणर्ग्ये ।

श्रीणिह लि० उषिहि भवः उषा० अण् तस्येदमण् ॥
१ उषिण्कन्दोभवे ऽतत्त्वम्बन्धिनि च । उषिण्हा स्तुतः
अण् । २ उषिण्कन्दसा स्तुतौ सयितरि “सवित उषि-
हाय” यजु० १८, ६ ।

श्रीणीक लि० उषीणे शोभते अण् घृषो० । १ उषीव-
धारिणि ऽतत्त्वारिजनपदविशेषे ऽतत्त्वमे च “श्रीणी-
काननवासांश्च योधकान् पुरुषादकान्” भा० व० ५० ।

श्रीण्य न० उष्यस्य भावः गुणवचनत्वात् अण् । उष्यस्ये
स च “उष्यस्यस्तु तेजसः” इत्युक्तेः तेजसएव स्वाभावि-
कधर्मः तत्त्वसंयोगादितरेषामौपाधिकः । सुश्रुते तत्कार्य-
पित्तस्य धर्म इत्युक्तं यथा “श्रीण्यतैस्त्र्यारौष्यबा-
धवैश्चतुर्गुणलक्षणं पित्तं तस्य समानयोनिः कटुकोरसः
सोऽसौष्ण्योऽसौष्ण्यं वर्धयति” सुश्रु० ।

श्रीष्य न० उष्यस्योभावः उष्यैव वा अण् । उष्यस्ये । “पूर्व-
राजवियोगौष्यं कृत्स्नस्य जगतोऽहम्” रघुः । उष्यस्ये
यद्यपि तेजोयोगात् भवति तथापि देहस्य तथा स्पर्शः सप्र-
दयाङ्गस्य देहसंयोगादेव तथोक्तं या० सूत्रभाष्ययोः
“अस्यैव चोपपत्तेरेव जगता” सू० “अस्यैव च सूक्ष्मशरीरस्यैव
जगतायमेतन्निजं जीवच्छरीरे संस्पृशेन्नोष्णिमानं विजानाति
तथाहि मृतावस्थायाभवस्थितेऽपि देहे विद्यमानेष्वपि च,
रूपादिषु देहगुणेषु नोष्णोपलभ्यते जीवदवस्थायामेव लक्ष-
लभ्यते इत्यत उपपद्यते प्रसिद्धशरीरव्यतिरिक्तव्यापान्नय
एवैव जज्ञेति तथा च श्रुतिः “उष्य एव जीवित्वच्छीतो-
मरिष्यन्निति” भा० ! तदुपाधिकत्वात् जीवस्यापि उष्ट्रत्वं
व्यवर्हयते इत्युक्तं ऋक् ।

इति वाचस्पत्ये श्रीकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।

इति श्रीतारानाथ-तकवाचस्पति-भट्टाचार्य-विरचिते वाचस्पत्ये ऽभिधाने
स्वरवर्णादिशब्दार्थसङ्कलनं समाप्तम् ।